

Palju fergema südamega, — aga oma rõõmuks raskema tasfuga, — läks ta nüüd treppist alla, kui ta esite oli üles tulnud.

Mõndasamuti faa al, n'agu ülewelgi, tegi talupoeg ennast salaja läbi pugemisele; aga wahi ohwitseer ossas heaste wahi peal olla ja üles luurata temast mõeda minijaid. Qui forraga just mite föige pehmemaalt ohwitseer talupoia käte kinni karegas, tõmbas teda tagasi ja sundis teda seda nende endist faupa temaga pooleks jägada.

„Ah so! — Ah muud midagi enam! Meie armuslik maa-walitseja herra seal ülewel on faa täsinud mind, teile kõik seda täit jagu äraanda.“

Mende sõnadega wajutas ta oma filiinid temale tuklasse ja hakkas seda sama moodi ešimest laulu lugu edasi laulma. Pea oleks teda aga mitmest tigi targawa soldatist eſſitud saanud, kui mite juba würstist enesest järele saadetud fammerteender senna põlets jõudnud, mis läbi ta rasked nuhtlust würsti nimel iga ühele kuulutas kes aga julgeks oma fät talupoia fulge pisti.

Sellepärast hakkas ta faa sün oma laulu edasi laulma: „Qui—ma—ei—lõöfs—rc.“ funni wittmaks n'agu ülemal ütlesime lõpetuseni oli jõudnud.

Rõõmja lahke meelega, mured südamest ja fordusid ofsa eest ladunud, läks ta foju oma armja naese juure, oma mure piisaraid ära kuiwatama,

ja lõi tee peal mõndagi korda oma raskema tasfu peale, et selle kõlisemisega oma furwastud südand waigistada.

Mite aga nõnda armjaste ega rõõmjaaste, waid koledaste müristades, kõlasivad selle wahe aed praegu kohtlikult tasutud saanud sõbrade körwad. Kohe peale seda, kui ohwitseer ja talupoeg ühetest eemale oliwad jõudnud minna, lassis würst ešimest, fammerteendriga, enese cte lutjuda, ja kui n'ad mõned minutid, sügawa waikusega olid kui postid püsti seisnud, ja endid katjund selle föige tugewaima vastu panemisele hirmu poolset seada, hakkas würst rääkima:

„Teie ülekohtused! Kuda julgete teie, minu alamatega nõnda moodi teha, kuda ma seda alles täna olen teada saanud, et teie neid kas sugugi, wõi ehk aga üksi malju eest minu juure lasete tulla! — Ma tahab oma alamateli isa olla; iseäranis waeste ja õnnetumatele; jest neil on mind föige enam tarvis; — ja teie tahate neid tagasi hoida, et n'ad mite minu ete ei pea saama; wõi ehk neist rõõvli kombel seda ära riisute, mis neid häda aiab tegema? Tehke et t'e kus see ja teine lähete minu silma eest! See on üks suur furi tegu, mis t'e praegu teinud olete, ja selle eest saatte teie elu aegsed wangipõlwe enesele. — Alga siiski peate teie veel minu armu tunda saama;